

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila a soudkyň Lenky Kaniové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **P. D. O.**, t. č. neznámého pobytu, zastoupen opatrovnici Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort,** se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2025, č. j. KRPA-340725-35/ČJ-2024-000022-ZZC, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2025, č. j. 2 A 20/2025 – 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovené opatrovnici, advokátce Mgr. Pavlíně Zámečnickové, **se nepřiznává** odměna za zastupování ani náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím prodloužil dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění o 90 dnů [podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“)].

[2] Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil žalobou, kterou městský soud zamítl. Dospěl k závěru, že žalovaný nevybočil při stanovení délky omezení osobní svobody žalobce ze zákonných mezí a prodloužení doby zajištění dostatečně odůvodnil. Délka trvání zajištění podle něj odpovídá individuálním okolnostem případu (body 34–36 napadeného

rozsudku). Neshledal ani, že by napadené rozhodnutí bylo v rozporu s nejlepším zájmem jeho nezletilých dětí (bod 39 tamtéž).

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností a navrhl, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti obsáhle, avšak současně doslovně zopakoval část své žalobní argumentace. Namítl, že žalovaný překročil hranici maximální možné délky zajištění stanovenou na 180 dní; neuvedl, jaké konkrétní kroky během dalších 90 dnů je třeba učinit a jejich časovou náročnost.

[5] Stěžovatel se také domnívá, že zajištění postrádá účel předpokládaný zákonem. Městský soud nezohlednil celkovou délku zajištění, právní i praktickou nerealizovatelnost vyhoštění a nepřihlédl k podmínkám omezení osobní svobody, ani ke skutečnosti, že stěžovatel s žalovaným spolupracoval. Napadený rozsudek pak vykazuje známky zmatečnosti a nedostatečného individuálního posouzení.

[6] Stěžovatel poukázal také na to, že jeho vztah s manželkou není pouze formální. Zajištění je proto také v rozporu s nejlepším zájmem jeho nezletilých dětí, neboť se nemůže podílet na jejich výchově a rodina prožívá psychické napětí. Žalovaný tak měl uplatnit alternativy k zajištění.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je jako celek přípustná a byla podána v zákonné lhůtě.

III.a Nepřípustnost části kasačních námitek

[9] Kasační soud se nejdříve zabýval otázkou přípustnosti kasačních námitek. Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), není kasační stížnost přípustná – mimo jiné – *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 [s. ř. s.]*.

[10] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Předmětem řízení o kasační stížnosti je proto rozhodnutí krajského soudu, což odpovídá i roli Nejvyššího správního soudu jako vrcholného soudního orgánu (čl. 92 Ústavy), který zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování soudů ve správním soudnictví (§ 12 odst. 1 a 2 s. ř. s.) (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 8 Azs 172/2020 - 66, bod 43). Aby byly kasační námitky způsobilé věcného projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen uvést konkrétní argumentaci

pokračování

zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, bod 12; nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, bod 140). Pokud je kasační stížnost prostou kopií žaloby a nezpochybňuje tak rozhodnutí krajského soudu, ale pouze správní rozhodnutí, jde o nepřipustnou kasační stížnost (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 11). Odmítnutí takové kasační stížnosti je ústavně konformní (např. usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 11. 2022, sp. zn. II. ÚS 1852/22, nebo ze dne 13. 9. 2023, sp. zn. II. ÚS 2349/23). Stejně platí i pro jednotlivé kasační námitky (rozsudky NSS ze dne 16. 5. 2024, č. j. 3 Afs 40/2023 - 44, bod 31; ze dne 3. 6. 2024, č. j. 5 Afs 76/2023 - 40, body 19 a 20; či ze dne 6. 6. 2024, č. j. 8 Afs 204/2023 - 75, body 62 a 63).

[11] V projednávané věci je většina kasační stížnosti (viz námitky uvedené v bodě 4 tohoto usnesení) doslovnou kopií žaloby. Stěžovatel sice úvodem formálně vymezil kasační důvody odkazem na ustanovení s. ř. s. a na některých místech doplnil slova „krajský soud“ nebo zaměnil „stěžovatel“ za „žalobce“, či „napadený rozsudek“ za „napadené rozhodnutí“ a upravil petit. Na některých místech je text takto doplněn tak, že věta nedává smysl. Stěžovatel však nijak nebrojil proti závěrům městského soudu a nereagoval na argumentaci obsaženou v napadeném rozsudku, ale brojil pouze proti rozhodovacím důvodům a postupu žalovaného. Kasační námitky uvedené v bodě 4 tohoto usnesení tak jsou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustné.

III.b Nepřijatelnost zbývající části námitek

[12] V projednávané věci rozhodoval před městským soudem specializovaný samosoudce. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nutné posoudit, zda kasační stížnost (zde přípustná část jejích námitek) svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[13] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[14] Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti, splňuje napadený rozsudek požadavky kladené judikaturou Nejvyššího správního soudu na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí (viz např. rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, či ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 - 38). Z jeho odůvodnění je plně seznatelné, jaké důvody městský soud vedly k výroku o zamítnutí žaloby, přičemž všechny nosné námitky stěžovatele soud vypořádal, vždy alespoň implicitně (srov. např. rozsudek NSS z 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014 - 78, bod 23). Městský soud zohlednil jak délku zajištění stěžovatele (body

32–36 napadeného rozsudku) i tvrzenou nerealizovatelnost vyhoštění (bod 40 tamtéž). Přihlédl k podmínkám omezení osobní svobody stanovených Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod i ke skutečnosti, že stěžovatel s žalovaným spolupracoval. Nejvyšší správní soud neshledal, že by napadený rozsudek byl zmatečný, ani že by jeho odůvodnění nebylo ve vztahu k stěžovateli dostatečně individualizované.

[15] Stěžovatel dále namítl, že jeho zajištění je v rozporu s nejlepším zájmem jeho nezletilých dětí, neboť je od nich odloučen. Městský soud se touto námitkou zabýval a poukázal na to, že ze správního spisu vyplývá, že mezi stěžovatelem a jeho dětmi neexistují žádné reálné rodinné vazby (viz bod 39 napadeného rozsudku). Stěžovatel není biologickým otcem nezletilých dětí a nebydlí s nimi. K totožnému závěru dospěly správní soudy ve věci stěžovatele již při přezkumu rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu a o neudělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2019, č. j. 8 Azs 369/2018 - 40, bod 2; a usnesení NSS ze dne 11. 5. 2023, č. j. 4 Azs 136/2023 - 28, body 9 a 13).

[16] Nejlepším zájmem dítěte se Nejvyšší správní soud zabýval například v rozsudku ze dne 14. 2. 2020, č. j. 5 Azs 383/2019 - 40, body 36-47, kde podrobně popsal, jaké nároky jsou kladeny na odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k jejich dopadu na nezletilé děti. Nejvyšší správní soud také opakovaně připomíná, že jiný konkurující zájem může nakonec nad nejlepším zájmem dítěte převážet. Například v rozsudku ze dne 29. 5. 2020, č. j. 5 Azs 220/2019 - 33, uvedl, že „nelze dospět bez dalšího závěru, že dopady rozhodnutí [v tam řešeném případě dokonce rozhodnutí o správním vyhoštění] budou nepřiměřené jen proto, že stěžovatel je otcem dvou nezletilých dcer“ (bod 29 citovaného rozsudku). Městský soud požadavky kladené judikaturou i v této části naplnil.

[17] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že se městský soud nijak neodchýlil od judikatury kasačního soudu a nedopustil se ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[19] Usnesením ze dne 24. 6. 2025, č. j. 1 Azs 102/2025 - 45, ustanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli opatrovnici. Jelikož je ustanovenou opatrovnicí advokátka, náleží jí odměna za zastupování stěžovatele a náhrada hotových výdajů podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Jelikož však opatrovnice neprovedla v kasačním řízení žádný úkon, soud jí odměnu ani náhradu hotových výdajů nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 16. července 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu